

8. Горун В. В. Оцінка рекреаційно-ресурсного потенціалу території Одеської області / В. В. Горун // Вісник Львівського Національного Університету імені Івана Франка. Серія: географія. – 2013. – Вип. 43, Ч. 1. – С. 24–31.
9. Самко О. О. Оцінка туристичного потенціалу регіону та рівня його використання / О. О. Самко // Економічні науки. Серія «Регіональна економіка». Збірник наукових праць. Вип. 7 (27), Ч. 4. – Луцьк, 2010. – С. 129–134.
10. Басова А. В. Анализ существующих подходов к оценке туристско-рекреационного потенциала / А. В. Басова // Вестник КГТУ. – 2006. – № 2. – С. 126–132.
11. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристські ресурси України: Методологія та методика аналізу, термінологія, районування / О. О. Бейдик ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ : Київ. ун-т, 2001. – 395 с.

Б. В. Дубина, студент
Науковий керівник – В. Д. Карпенко, к. е. н, доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет
економіки і торгівлі», м. Полтава
thdec@ukr.net

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Львівська обл. має значний туристично-рекреаційним потенціал, що вирізняє її серед інших регіонів України. Це не лише історико-культурні й природні ресурси – ліси та гори Карпат чи мінеральні води, а й туристично-рекреаційні продукти цих ресурсів – гірськолижні курорти, туристичні маршрути Карпат та Розточчя, відомі далеко за межами України бальнеологічні лікувальні курорти Моршина, Трускавця та Східниці, туристичні центри з багатою архітектурною спадщиною тощо. Стратегія розвитку Львівської області на період до 2020 року визначає розвиток туристично-рекреаційної сфери як один з пріоритетних напрямків соціально-економічного та культурного розвитку регіону. Починаючи з 2005 р. нішу туристичного бізнесу все більше займають готельні заклади різних форм власності та організаційних структур. У 2016 р. Львівська обл. посіла друге місце в Україні за кількістю приїжджих, обслужених підприємствами готельного господарства області. Послугами готель-

них закладів скористалися 353,2 тис. осіб, що на 20,7 % більше, ніж у 2015 р. [1].

За статистичними даними нами виділено три категорії регіонів області в залежності від кількості розміщених закладів готельного господарства. Райони з високим рівнем забезпеченості готелями (понад 20): м. Львів, Стрийський, Пустомитівський, Дрогобицький. Райони з середнім розвитком готельної індустрії (від 10 до 19): Сколівський, Жовківський, Мостиський, Яворівський. Та райони з низьким рівнем забезпечення засобами розміщення.

Станом на 1.01.2017 р. у Львові нараховується близько 50 готелів, яким присвоєно зірковість. З них 7 % – готелі категорії «*****», 45 % – готелі категорії «****», 48 % – готелі категорії «***». Не зважаючи на існуючі перспективи та відносно високий рівень розвитку галузі, слід відмітити низку факторів які гальмують розвиток готельної сфери Львівщини:

- високий рівень оподаткування;
- обов'язкова сертифікація готельних послуг;
- існування обмежень у наданні готельних послуг;
- відсутність готелів міжнародного класу та незначні обсяги інвестування у будівництво нових готелів;
- низький рівень інформатизації;

Розглянемо кожен з них окремо. Так, найбільш суттєвою перешкодою розвитку готельного бізнесу залишається значний податковий тиск: різні види податків забирають 70–85 % прибутків готелів. Результати проведених досліджень дають підстави стверджувати, що при зменшенні розміру готельного збору до 10 %, надходження до бюджету у вигляді готельного збору не зменшаться, а надходження інших податків (ПДВ, податку на прибуток) зростуть за рахунок збільшення завантаженості готелів. Як наслідок, готелі одержать вільні обігові кошти, які можуть бути спрямовані на покращання якості надання послуг, ремонт та технічне переоснащення.

Законом України «Про туризм» (ст. 15), готелі зобов'язано проходити обов'язкову сертифікацію готельних послуг. Сертифікація повинна розглядатися як така, що є внутрішньою справою кожного готелю, тому, на нашу думку, вона повинна бути добровільною. Проведення сертифікації готельних послуг на підтвердження рівня послуг – це один з маркетингових заходів, який працює у напрямку підвищення конкурентноздатності

готелю в очах потенційних клієнтів, але вдосконалення конкурентних позицій можна досягти і завдяки іншим засобам мотивації та стимулювання.

Правила користування готелями та надання готельних послуг в Україні, затверджені Наказом Держжитлокомунгоспу та Держкомтуризму України від 10.09.96 р., містять низку обмежень в наданні готельних послуг, які стримують розвиток готелів: обмеження максимального терміну проживання в готелі; обов'язковість пред'явлення паспорту; жорстка регламентація порядку та оплати бронювання номерів та порядку оформлення проживання в готелі.

Вважаємо, що суб'єкти готельного бізнесу повинні мати більше самостійності у здійсненні підприємницької діяльності, а встановлення порядку поселення та здійснення бронювання має бути прерогативою кожного готелю.

Більшість готелів в області не відповідають нормам розміщення іноземних туристів. В якості шляхів розв'язання проблеми низького рівня капіталовкладень в розвиток готельного господарства пропонуємо наступні: при будівництві надавати переваги невеликим туроб'єктам – 40–50 місць, оскільки в них існує ймовірність більш швидкого реагування на вимоги клієнтів та скорочення часу окупності; створення спільних підприємств.

Просування українського турпродукту на зовнішній ринок є неможливим без відповідної інформаційної підтримки. Для покращання існуючого стану інформатизації в галузі вважаємо необхідним: запровадити 50-відсоткове цільове спрямування надходжень від готельного збору на інформаційно-рекламне забезпечення туристично-готельної діяльності; забезпечити тісніше співробітництво з представництвами України за кордоном, які б могли розповсюджувати рекламно-презентаційні видання у відповідних країнах для створення іміджу Львова як туристично-привабливого регіону; проводити масову пропаганду поїздок до Львова під час проведення міжнародних туристичних ярмарків; організувати рекламні тури до Львова та області представників туристичних організацій, засобів масової інформації зарубіжних країн; відкрити, підтримувати та постійно оновлювати Львівську туристичну сторінку в Інтернеті.

Для вирішення проблеми забезпечення кваліфікованими працівниками готельну сферу пропонуємо:

- вищим навчальним закладам активніше використовувати систему підвищення кваліфікації кадрів готельної індустрії;
- бізнес-центрам міста забезпечити короткотермінову тренінгову підготовку працівників готелів (за сприяння проекту TACIS «Підтримка місцевого розвитку та туризму Карпатського регіону»);
- залучати іноземних фахівців для навчання працівників готельного бізнесу;
- власникам бізнесу сприяти розвитку персоналу.

За умови усунення вищевказаних стримуючих чинників розвитку готельного бізнесу, заклади розміщення могли б підвищити якість готельних послуг, збільшити обсяги їх надання, що дало б поштовх формуванню розвиненого ринку туристичних послуг в регіоні.

Список використаних джерел

1. Яновский А. Д. Въездной туризм: нереализованные возможности / А. Д. Яновский // Бизнес-Информ. – 2007. – №11. – С. 51.
2. Федорченко В. К. Готельне господарство: основні показники, оцінка якості послуг / В. К. Федорченко, І. М. Мініч. – Київ, 2009. – 324 с.

С. А. Дубчак, студент
Науковий керівник – Н. В. Михайлова,
к. е. н., доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет
економіки і торгівлі», м. Полтава
mihaiylova_nata@ukr.net

ПРИБУТКОВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

У сучасних умовах господарювання більшість підприємств відчуває проблеми щодо забезпечення належного рівня конкурентоспроможності та прибутковості.

Прибутковість – це показник, який характеризує ефективність діяльності підприємства з точки зору здатності його приносити прибуток та забезпечувати ефективне відтворення використаних ресурсів. На думку Мелень О. В. прибутковість являє собою стійке економічне явище, що проявляється як підтверджена здатність підприємства генерувати позитивний фінансо-